

[Hans Hansen.]

Munterhed —, at netop den Betragtning af Grundskylden kunde faa Kornet til at gro bedre. Det ærede Medlem stemte i Fjor for et Forslag om Tilskud til Sukkerroevlen. Jeg er selv Sukkerroeavler, og jeg har aldrig høstet saa store Sukkerroer som netop i Aar. Det vil altsaa sige, det har virkelig virket paa Sukkerroernes Vækst her i Landet, at det ærede Medlem stemte for et Statstilskud til Sukkerroedyrkingen i Fjor. At man dog ikke har vidst det noget før, saa kunde man jo have fremmet Produktionen, ikke alene af Sukkerroer, men ogsaa af andre Ting ad den heldige Vej, der her er opfundet!

Jeg vil gerne med Hensyn til det foreliggende Forslag minde om, at Regeringen i Fjor i sit saakaldte Program bl. a. udtalte, at Skattebyrden skulde flyttes fra Arbejde og Forbrug over paa de samfundsskabte Værdier og til Indtægt og Formue, der er Frugten af andres Arbejde. Det var det, nu afdøde Sofus Berthelsen fandt Anledning til at skrive en begejstret Artikel om i Bladet „Husmanden“. Han skriver der, at der er Grund for enhver frisindet Mand og Kvinde til at hylde et saa stolt Regeringsløfte og at støtte den Politik, der vil føre dette Krav frem til Sejr, og at der naturligvis var Grund til at fastholde, at dette Løfte blev holdt af Regeringen; og der blev den Gang tilføjet optimistisk af Sofus Berthelsen, at han mente, at det Forslag kunde gennemføres allerede inden Jul i Fjor.

Jeg skal nu ikke her bebrejde Regeringen, at Gennemførelsen ikke er sket, men der er Grund til, tror jeg, for hvem der i Grundskyld ser et Middel, der tjener ikke alene til en retfærdigere Beskatning, men ogsaa til Løsning af en Række Problemer, som vi sammenfatter under Betegnelsen: det sociale Spørgsmaal, at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han her giver en klar Karakteristik, ikke alene af den højtærede Regerings Programløfter, men ogsaa i høj Grad giver et Billede af den Vurdering, Ministeren anlægger paa en Videreførelse af Grundskylden her i Landet, og de Vanskeligheder, der er forbundet dermed. Ser vi paa den Vej, Regeringen har betraadt med Hensyn til Grundskylden og ogsaa med Hensyn til Værdistignings-spørgsmaalet, saa forekommer det mig, at det maa siges, at Regeringen er gaaet samme Vej, som Krebsen gaar, nemlig baglæns; det gælder ikke alene det foreliggende Forslag, men det gælder ogsaa det af den højt-

ærede Finansminister forelagte Lovforslag om Værdistigningsafgift.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag gælder det, at der er de før omtalte Vanskeligheder, der viste sig i Fjor. Man kunde naturligvis ikke i ret stor Udstrækning videreføre Grundskylden til Afløsning af Ejendomsskylden, alene af den Grund, at naar man skulde ophæve det Fradrag, der er givet i Bygningsbeskatningen, ligger det i Sagens Natur, at det ikke kan undgaas, at de smaa Ejendomsbesiddere faar et Paalæg. Det var det, jeg havde Lejlighed til at paavise i Fjor, og det er det, der er erkendt i den højtærede Ministers Forslag.

Jeg tror ikke, det er muligt i ret stor Udstrækning at videreføre Grundskylden uden at tage Hensyn til herskende Gælds- og Skatteforhold. Jeg skal ikke her komme ind paa Gældsforholdet, som Regeringens Forslag jo ikke i mindste Maade berører, og som et saa beskedent, ja jeg kan godt sige tamt Forslag heller ikke behøver at tage Hensyn til. Men Forslaget forsøger at tage Hensyn til Ejendomsskyldsfradraget, som var den Hindring, der mødte Ministerens Forslag i Fjor. Og det er ganske klart, at det maa man tage Hensyn til.

Hvis man da ser paa, hvorledes den højtærede Minister løser disse Vanskeligheder, saa maa man næsten sige, at det er genialt. For naar Fradraget paa de 5 000 Kr., hvor det er fuldt indført, bortfalder og Kommunerne gik over til efter frit Skøn at indføre Grundskyld i Stedet, da vil det have de Virkninger, der blev paavist her i Fjor, nemlig en Forhøjelse i Skattebeløbet for de smaa Ejendomme. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men saa fordobler vi Fradraget i Aar. Det er sandelig en genial Maade at gøre det paa, og jeg forstaar jo ogsaa godt den Bundfældning, der finder Sted, idet man ikke mere lader Ejendoms-skylden stige. Men dermed har den højtærede Minister efter min Mening ikke bidraget til at skabe Muligheder for en Videreførelse af Grundskylden, tværtimod, jeg kan ikke se andet end, at den højtærede Minister med sit Forslag øger Vanskelighederne og egentlig smækker Døren i for en Videreførelse af Grundskylden, saa det vistnok er umuligt at komme videre ad den Vej, som den højtærede Minister hidtil har anset for fremkommelig.

Den Betragtning, Ministeren hidtil har anlagt paa dette Spørgsmaal, duer ikke, ja, jeg betænker mig ikke paa at sige, at Regeringens Program har spillet Fallit paa dette Punkt. Den højtærede Minister har